

Befejezésként „szigorúan utóiratként” szeretném leszögezni: a komoly, értékes művészek támogatása, ápolása hazánk jelenében a sor végére került... Vagy még oda sem!... Nem akartam a politika méltatlan tetteit taglalni! KODÁLY VOLT A FŐTÉMÁJA MONDANDÓMNAK!

Tudjuk – a művelt nyugati országokban –, ha gazdasági csőd van: – ott mentik a PÓTOLHATATLAN ÉRTÉKEKET! Színházakat, iskolákat, könyvtárakat, művészi együtteseket, zenekarokat átmentésként „jobb időkre!”

Tudják, hogy ÉPÍTENI LASSÚ ÉS KÜZDELMES MUNKA! ROMBOLNI PEDIG VÉTKES GYORSASÁGÚ LEHETŐSÉG!

Őszinte véleményemet sohasem tudtam elhallgatni. Kodály-vallomásomba amennyire csak lehetett HOZZÁ MÉLTATLAN „KONKOLY” nem kerülhetett!!!

Összegzésként azt szeretném megvallani igaz elfogultsággal (ha közhely is!): Nekem LISZT, BARTÓK, KODÁLY a MAGYAR ZENEI SZENTHÁROMSÁGOT JELENTI! Bárcsak „porszem” lehetnék a nyomukban, hogy ne legyen *hiábavaló* az életünk!

Hozzon ránk a Teremtő Isten SOK-SOK VÍG ESZTENDŐT!

Úgy legyen!

